

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 11Csp/108/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618204181
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Weiserová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2019:7618204181.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Júlia Weiserová, v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, proti žalovaným: 1/ S. Ž., nar. XX.X.XXXX, bytom E. F. U. XXX a 2/ D. Ž., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. F. U. XXX, v konaní o zaplatenie 1.151,76 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaní 1, 2 sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu 509,70 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 21.8.2018 do zaplatenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietajú.

III. Žiadna zo sporových strán nemá právo na náhradu trov konania.

IV. Súd povoľuje žalovaným 1, 2 splácať dlh v 25,- Eur mesačných splátkach splatných vždy k 20-temu dňu v mesiaci odo dňa právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej z nich.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa predmetnou žalobou domáhal, aby súd určil žalovaným 1, 2 povinnosť zaplatiť mu sumu 1.151,76 Eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrokom z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo sumy 1.151,76 Eur od 6.7.2015 do zaplatenia tak, že tento úrok a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500,- Eur a odo dňa nasledujúceho po dni v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.500,- Eur len 5,05 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.151,76 Eur do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 30.9.2014 uzavrel so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500081149, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.500,- Eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalovaný zaviazal splatiť spolu v 42 mesačných splátkach (vrátane úrokov) vo výške 47,43 Eur. Žalovaní sa dostali do meškania so splácaním splátky č. 6 o viac ako tri mesiace, a to aj napriek predchádzajúcemu upozorneniu na uplatnenie práva veriteľa podľa 565 Občianskeho zákonníka, došlo k uplatneniu tzv. straty výhody splátok. Oznámenie o uplatnení práva podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bolo žalovanému doručené dňa 18.6.2015. V súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka došlo k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok dňa 5.7.2015, kedy bol žalovaný povinný uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru. Nakoľko tak žalovaný nespravil, je od nasledujúceho dňa v omeškaní s úhradou dlžnej sumy. Celková suma dlhu žalovaných voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené na základe vyššie uvedených skutočností a predstavuje sumu 1.156,76 Eur, pričom žalovaní do podania žaloby celkovo uhradili sumu 840,30 Eur. Nakoľko sa žalovaní dostali do omeškania so splácaním jednotlivých splátok, vznikol mu

nárok na zmluvné pokuty podľa článku 8 ods. 8.1 zmluvy ako aj na úrok z omeškania v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z..

3. Vo veci bol dňa 26.7.2018 vydaný platobný rozkaz 11Csp/108/2018-32, proti ktorému podal v zákonnej lehote odpor žalovaný v 2. rade. Uznesením zo dňa 13.9.2018 bol platobný rozkaz zrušený.

4. Žalovaný v 2. rade v odpore zo dňa 22.8.2018 nárok žalobcu neuznal. Potvrdil, že žalobca mu poskytol úver vo výške 1.500,- Eur, skutočne však obdržal iba sumu 1.350,- Eur, lebo žalobca si hneď na začiatku zrazil poplatok za poskytnutie úveru 150,- Eur. V zmluve je síce uvedené, že sa zaviazal splácať dlh v 42 splátkach po 47,43 Eur, skutočne však bol zaviazaný k splátkam 81,99 Eur, takže spolu mal vrátiť sumu 3.443,58 Eur + 150,- Eur poplatok. Z uvedeného je teda zrejmé, že bol zaviazaný k plneniu, ktoré prevyšuje dvojnásobok poskytnutého úveru čo považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Mal za to, že i RPMN je vypočítaná nesprávne. Konštatoval, že žalobcovi zaplatil sumu 840,30 Eur + poplatok 150,- Eur, teda spolu 990,30 Eur.

5. Žalobca v replike zo dňa 27.9.2018 konštatoval, že dohoda o poskytovaní služieb je samostatným právnym úkonom, ktorého vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy o revolvingovom úvere, a teda v zmysle vyššie uvedeného má právnu povahu individuálneho dojednaní. Uvedené vyplýva z článku I. bod 2 dohody. Dohoda o poskytovaní služieb je osobitne podpisovaná a tento fakt zdôrazňuje jej samostatnosť od ostatného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník podpísaním tlačiva Žiadosti / Zmluvy neprístupuje a neuzatvára automaticky dohodu o poskytovaní služieb. Žalovaný nikdy netvrdil, že by o dané služby nemali záujem. Dohoda obsahuje možnosť výpovede v prípade, ak dlžník o poskytovanie služieb nemal záujem. Túto možnosť žalovaný nevyužili. Čo sa týka RPMN poukázal na to, že podstatné pre konanie je v prvom rade ustanovenie článku 2., ods. 2.1 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, v zmysle ktorých: "Vyplnená Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná Dlžníkom, Spoludlžníkom 1 a Spoludlžníkom 2 je návrhom na uzatvorenie Zmluvy o RU. Zmluva o RU je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 a Veriteľa. Dlžník vyplní do formulára Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere nim požadovaný výšku úveru a súhlasí s tým, že Veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti Dlžníka splácať úver výšku úveru znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru ako Dlžník uviedol v bode 5 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere, pričom výška úrokovej sadzby a RPMN nebude vyššia než v prípade úveru požadovaného Dlžníkom v bode 5 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere bez toho, aby to znamenalo porušenie povinnosti zo strany Veriteľa. Podľa článku 3., ods. 3.1 zmluvných dojednaní: Pri stanovení RPMN v bode 5. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere zmluvné strany vychádzajú z predpokladu, že medzi vyplatením úveru a splatnosťou prvej splátky uplynie práve rovnaký mesiac, a že splatnosť každej nasledujúcej splátky bude nasledovať vždy po uplynutí ďalšieho rovnakého mesiaca od splatnosti predchádzajúcej splátky. Za rovnaký mesiac sa podľa tejto Zmluvy o RÚ a podľa prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. považuje 30,41666 dňa, t.j. 365/12. Jediným údajom, ohľadne ktorého nastala "zmena", je údaj o RPMN, avšak tento údaj nie je iba výsledkom dohody medzi zmluvných strán, nakoľko pri jeho výpočte sa vychádza zo zákonného matematického vzorca vypočítaného v čase uzatvorenia zmluvy (nie v čase podania žiadosti o poskytnutie úveru), ktorý zohľadňuje aj také údaje, na ktoré nemajú zmluvné strany vplyv. Takýto spôsob určovania RPMN bol posúdený ako oprávnený aj na základe kontrol vykonávaných Slovenskou obchodnou inšpekciou. V bode 5 formulára žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru sa uvádza údaj o hodnote RPMN, ktorý je s ohľadom na údaje uvedené v žiadosti predpokladaná RPMN za úver, presný údaj o RPMN je uvedený v bode 6 ako RPMN za úver. Rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN a RPMN schváleného úveru vyplýva výhradne z toho, že RPMN schváleného úveru je možné určiť až po jeho schválení. Táto hodnota je v bode 6 uvedená presne. Pre výpočet RPMN majú totiž význam tieto údaje: suma úveru, celkové náklady, dátum splatnosti prvej splátky, dátum vyplatenia úveru a dátum splatnosti každej splátky. Pri podaní žiadosti o úver údaj o dátume vyplatenia úveru známym nie je. Ten sa stane známym až pri schválení úveru. Z toho dôvodu sa údaj RPMN môže odchyľovať. To však nie je zmenou návrhu; napokon žiadateľ o úver nenavrhuje žiadny konkrétny dátum, kedy má byť úver vyplatený. Podporne poukázal na rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa, č. k. 8C/38/2016-92, zo dňa 15.12.2017. Keďže Dohoda o poskytovaní služieb je dobrovoľná a nebola podmienkou pre získanie úveru, že sa odplata za poskytnutie balíka služieb ani nemohla zahrnúť do výpočtu RPMN pre úver, nakoľko v zmysle § 2 písmeno g) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení v

účinnom v čase uzatvorenia príslušných je uvedené: "Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok." Podľa ust. § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. Z ustanovenia g) vyplýva, že do výpočtu celkových nákladov sa nezapočítavajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní nepredstavujúcich podmienku pre získanie úveru. Aj poskytnutá služba v zmysle Dohody o jej poskytovaní je voľiteľná. Ak by teda žalovaný Dohodu vôbec nepodpísal, táto by nikdy nevznikla. Pokiaľ by odplata za poskytnuté služby bola zahrnutá do celkových nákladov, potom by taký postup bol v rozpore so zákonom. Vzhľadom k tomu, že Dohoda predstavovala fakultatívne dojednania, je vylúčené, aby nezapočítanie poplatku do RPMN malo spôsobiť nesprávnosť tohto údaj, nakoľko ani nemohol byť zahrnutý do vzorca výpočtu. Otázka poplatku, jeho prípustnosti a prijateľnosti vo vzťahu k praxi a postupu žalobcu bola osobitne posúdená Národnou bankou Slovenska vo veci vedenej pod číslom OFS - 12322/2015. Zo záverov prijatých v danom konaní o.i. vyplýva, že "V danom prípade predstavuje poplatok za poskytnutie spotrebiteľského úveru (spolu s úrokom) plnenia za poskytnutie služby. V nich je transparentným spôsobom uvedené, že "poplatok za poskytnutie úveru" je súvisiacim nákladom pri poskytnutí spotrebiteľského úveru. Poplatok je takisto zreteľne uvedený v oboch žiadostiach o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového druhu/Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového druhu." Národná banka Slovenska prijala uvedený záver na základe kompetencie vyplývajúcej jej z ustanovenia § 1 ods. 3 písm. a), písm. c) zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančným trhom ako vrcholný orgán vykonávajúci dohľad nad činnosťou subjektov vykonávajúcich činnosť na základe zákona č. 129/2010 Z.z.. Toto žalobca spomína preto, že je neakceptovateľné, aby jeden orgán verejnej moci vykonávajúci dohľad nad oblasťou spotrebiteľských finančných vzťahov dospel k záveru o zákonnosti a prípustnosti poplatku za poskytnutie úveru, iný orgán verejnej moci bez akejkolvek reflexie na tento záver úplne k opačnému záveru. Takúto situáciu nie je možné akceptovať ani v rovine úvah nezávislého rozhodovania, pretože jeho podstata nespočíva v svojvôli súdneho rozhodovania, ale v rozhodovaní len na základe a v súlade s relevantnými právnymi normami. Ak Ústavný súd SR definuje princíp legitímneho očakávania (inak povedané spoliehania sa na určité rozhodnutie, stanovisko či posúdenie zo strany štátu, nech v jeho mene koná akýkoľvek kompetentný orgán) ako súčasť právneho poriadku a článku 1 ods. 1 Ústavy SR, potom iný orgán nemôže bez náležitého a dostatočne relevantného dôvodu zastávať opačné závery. Stanovisko Národnej banky Slovenska je vydané kompetentným subjektom. V zmysle zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančným trhom je Národná banka Slovenska (§1 ods. 3 písm. a), písm. c)) ide o vrcholný orgán pred oblasť dohľadu nad finančným trhom a ochranou spotrebiteľa na ňom. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je úverová zmluva, ktorá je ako zmluvný typ upravená v zákone č.513/1991 Zb. Obchodný zákonník v platnom znení. S ohľadom na skutočnosť, kedy zmluvnou stranou na strane dlžníka je spotrebiteľ, aplikujú sa na zmluvu ustanovenia upravujúce spotrebiteľské právne vzťahy (zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov, ustanovenia § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka). Poplatky spojené so spotrebiteľským úverom boli a sú bežnou súčasťou obchodnej praxe spojenej s poskytovaním úverov, pričom tento fakt bol a je zohľadnený aj príslušnou právnou úpravou. Už zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov definoval v § 2 písm. e) poplatok ako akúkoľvek platbu, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov. S účinnosťou od 10.06.2013 bola vykonaná zmena právnej úpravy poplatkov v zákone č.129/2010 Z.z., kedy podľa novo prijatého ustanovenia (§ 9 ods. 10) Veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo o osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa. Zámer pre prijatie uvedenej úpravy bol v dôvodovej správe k zákonu (pozn. zákon č. 132/2013 Z.z.) vyjadrený takto: Cieľom ustanovenia je zakázať veriteľom požadovať od spotrebiteľov poplatky alebo akúkoľvek odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu, na ktorom je úver vedený a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového

vzťahu. Zákon v otázke poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom teda zaviedol výslovnú úpravu toho, aké poplatky pri spotrebiteľskom úvere sú ex lege zakázané. Poplatok za poskytnutie úveru je pritom všeobecne rozšírenou položkou, rovnako ako bol poplatok za vedenie, správu a evidenciu spotrebiteľského úveru. Je preto podľa nášho názoru opodstatnené tvrdiť a prijať aj záver, že táto položka v rámci celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom nepredstavuje takú kategóriu, aby musela byť zakázaná ako taká. To napokon potvrdzuje aj spomenutá dôvodová správa. Z prijatej zákonnej úpravy vyplýva, že zákonodarca nepovažoval poplatok za poskytnutie úveru za problematický a neprípustný. Týmto poukazujeme na to, že v rámci pomerne podrobnej a rozsiahlej úpravy poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom by aj v zmysle teórie racionálneho zákonodarcu bolo prirodzené a očakávateľné, že by sa zakázal aj poplatok za poskytnutie úveru, ak by bol považovaný za problematický a neprípustný. Prijatím zákona č. 132/2013 Z.z. sa vytvorila relatívne ucelená úprava poplatkov voči bankám, stavebným sporiteľňam a iným poskytovateľom úverov, a zároveň aj jej obsah bol vymedzený pomerne presne (nezakazujú sa poplatky ako také, ale len presne určené). Prijatá právna úprava predstavuje tak aj vytvorenie určitého rámca právnej istoty pre všetkých účastníkov dotknutých právnych vzťahov. Na základe uvedeného tvrdíme, že poplatok za poskytnutie úveru je prípustný a dovolený. Z jeho označenia je nepochybné, za čo konkrétne sa uhrádza. Netýka sa žiadnej z činností uvádzaných v zákone ako vedenie, evidencia alebo správa spotrebiteľského úveru. Na rozdiel od pojmov vedenie, evidencia alebo správa úveru, ktoré sú do určitej miery vďaka svojej všeobecnosti viacvýznamové, v prípade poplatku za poskytnutie úveru je obsahovo presne a transparentne vyjadrené, za čo sa poplatok platí. Poplatok teda definuje svojím názvom (označením), za čo sa platí. Ide o platbu za takú činnosť, ktorá je aj v záujme spotrebiteľa (získanie peňažných prostriedkov). Platba (poplatok, odmena) za činnosť, ktorá je v záujme oboch účastníkov úverového vzťahu nie je slovenskému právnomu poriadku neznáma. Ust. § 499 Obchodného zákonníka upravuje dohodu o provízii za záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky. Vyššie uvedené podporuje aj zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu Českej republiky, sp.zn. Cjpn 203/2013. K použiteľnosti uvedeného zjednocujúceho stanoviska českého Najvyššieho súdu nás vedie nielen blízka právna tradícia a podobnosť právnej úpravy. Ale aj fakt, kedy tam riešená otázka dovodila prípustnosť takých poplatkov, ktoré sú u nás zo zákona zakázané. To legitimizuje správnosť záveru, že zákonodarca skutočne mal úmysel zakazovať z oblasti poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom len tie, ktoré považoval za neprípustné. Poplatok za poskytnutie úveru nemôže byť neprípustný len preto, že ho platí spotrebiteľ. Poskytnutie úveru je činnosťou, ktorá sa realizuje na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere a je aj v záujme spotrebiteľa. O jeho platení a výške spotrebiteľ z uzavretej zmluvy vedel. Poplatok za poskytnutie úveru je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený transparentným spôsobom, ktorý vyplýva z jeho jednoznačného označenia. Rovnako je zreteľne uvedená aj výška poplatku. Na základe uvedených skutočností, ako aj jednoznačne formulované stanovisko Národnej banky Slovenska legitimizujúcej jeho postup žalovaný tvrdí, že poplatok za poskytnutie úveru nie je protiprávnym a neporušuje žiadne zákonné ustanovenie. Vzhľadom na vyššie uvedené zotrval na podanej žalobe.

6. Žalovaný v 2. rade v duplike doručenej súdu dňa 29.10.2018, uviedol že dohode o poskytnutí služby riadne nerozumeli, podpísali ju vo viere v korektné zaobchádzanie veriteľa s klientom. Ak by sa mali skutočne rozhodnúť či žalobcovi splatia úver v mesačných splátkach po 47,43 Eur a vrátia mu sumu 1.992,06 Eur alebo v splátkach po 81,99 Eur mesačne a vrátia mu 3.443,58 Eur jednoznačne by si vybrali prvú možnosť. Pri podpisovaní zmluvy im však výber medzi variantmi nebol umožnený ani ponúknutý, túto po podpise neobdržali. Nevedeli za akú službu mali poplatok 34,56 Eur vlastne zaplatiť. Nevedeli posúdiť či tento poplatok v zmysle dohody bol zahrnutý do výpočtu RPMN, podľa ich názoru išlo o úmyselné zavádzanie klientov. Požadovali, aby im bolo umožnené dlh splatiť v splátkach.

7. Vo veci bol vytyčený termín pojednávania na deň 13.3.2019, pričom pojednávania sa nezúčastnil žalobca, ani jeho právny zástupca, preto súd v súlade s ustanovením § 180 C.s.p. pojednával v ich neprítomnosti. Pojednávania sa osobne zúčastnili obaja žalovaní.

8. Súd vykonal dokazovanie výsluchov žalovaných 1, 2, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to Zmluvou o revolvingovom úvere, zmluvnými dojednaniami žalobcu, oznámením veriteľa o schválení úveru, prehľadom úhrad splátok, dokladom o výške poskytnutého úveru, doručenkou žalovaného v 1. rade o zosplatení úveru, Dohodou o poskytovaní služieb a zistil tento skutkový stav:

9. Žalovaný v 1. rade uviedol, že navštívil pobočku žalobcu v Krompachoch a požiadal o pôžičku. Keďže ešte nemal vek 25 rokov, jeho brat D. Ž. musel byť na zmluve napísaný ako spoludlžník. V zmluve je

síce napísané, že mu bola poskytnutá suma 1.500,- Eur, reálne mu však bola vyplatená na účet iba suma 1.350,- Eur. Spočiatku úver splácal, potom firma kde bol zamestnaný skrachovala, takže platiť prestal. Na základe dohody o poskytnutí služieb mu žalobca neposkytol žiadne konkrétne služby. Keďže nie je v stave zaplatiť dlh jednorázovo, požadoval možnosť jeho úhrady v 20,- Eur mesačných splátkach splatných k 20-temu dňu v mesiaci. Momentálne je bez príjmu, žije v spoločnej domácnosti s družkou a jedným dieťaťom. Jediným príjmom rodiny je rodičovský príspevok a rodinné prídavky, ktoré poberá družka.

10. Žalovaný v 2. rade sa stotožnil s výpoveďou brata - žalovaného v 1. rade. Konštatoval, že momentálne pracuje na dohodu, podľa toho koľko odrobí jeho mesačný príjem je od 60 - 80,- Eur. Žije s družkou s ktorou má 4 deti. Rovnako žijú okrem jeho príjmu z príjmu družky, ktorým je rodičovský príspevok a rodinné prídavky na 4 deti. Je pravdou, že požiadali o pôžičku 1.500,- Eur, dostali na účet len sumu 1.350,- Eur, stiahli im nejaké poplatky. Povedali im, že budú platiť 89,- Eur, ale komunitná pracovníčka zistila, že mali platiť iba cez 40,- Eur mesačne, ostatné platiť nemali. O náležitostiach zmluvy ich nikto nepoučil. Rovnako požadoval splácať zvyšok dlhu v splátkach.

11. Po oboznámení sa s obsahom predložených listinných dôkazov súd zistil, že žalobca so žalovanými uzavrel dňa 30.9.2014 zmluvu revolvingom úvere na základe ktorej im boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1.500,- Eur. Žalovaní sa zaviazali dlh splatiť v 42 mesačných splátkach po 47,43 Eur. V zmluve je ďalej uvedené, že mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytnutí služieb činí 81,99 Eur. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť činí 2.142,06 Eur, RPMN je 26,09 %, ročná úroková sadzba úveru 18,08 %, priemerná RPMN 44,06 Eur. Ďalej sa v zmluve nachádzajú údaje o poskytnutom revolvingu. Podľa bodu 8.1. zmluvy v prípade omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali podľa čl. 13. ods. 13.1. písm. a) zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingom úvere okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka podľa tejto Zmluvy o RÚ a/alebo Dohody o poskytovaní služieb, je dlžník povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p.a.). V zmysle bodu 13 predmetnej žiadosti/zmluvy, riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti - zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania.

12. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 30.9.2014 súd zistil, že v ňom boli uvedené vyššie uvedené údaje o schválenej výške úveru, splatnosti úveru, poplatku za poskytnutie úveru/revolvingu, RPMN úveru, priemernej RPMN platnej ku dňu podpísania zmluvy, výške mesačnej splátky úveru 47,43 Eur, vrátane jej rozčlenenia na istinu suma 35,71 Eur a na úrok suma 11,72 Eur, informácia o splátke podľa dohody o poskytnutí služby a to 34,56 Eur mesačne, výške celkovej platby na úhradu v sume 81,99 Eur a tiež doplnené údaje o dátume splatnosti prvej splátky úveru 1.11.2014, dátume splatnosti poslednej splátky úveru 1.4.2018), periodicite splácania úveru mesačne, dátumu splátky v priebehu periódy splácania 1. Tiež sa v uvedenom oznámení uvádzali údaje vo vzťahu k revolvingu.

13. Z dokladu o výške poskytnutého úveru súd zistil, že žalovanému v 1. rade bola dňa 30.9.2014 poskytnutá čiastka 1.350,- Eur.

14. Z prehľadu úhrad splátok súd zistil, že zo skutočne poskytnutej istiny 1.350,- Eur, žalovaní do podania žaloby uhradili sumu 840,30 Eur. Tieto úhrady v konaní sporné neboli.

15. Z dohody o poskytovaní služieb zo dňa 30.9.2014 súd zistil, že žalovaní sa zaviazali platiť mesačne veriteľovi odplatu vo výške 2,56 % zo sumy schváleného úveru na komplexný balíček služieb, ktorý obsahoval službu "informácia o zostávajúcich záväzkoch", "odklad splatnosti splátok", "informácia pred splatnosťou splátky", "informácia o prijatí platby", "vyhotovenie a zaslanie kópie dokumentácie", "zmena zmluvy na podnet klienta", "prepárovanie platieb na príslušnú zmluvu", "druhá upomienka zdarma" a "podpora call centra a osobné stretnutie s viazaným finančným agentom".

16. Z doručky predloženej spolu so žalobou súd zistil, že žalovaný v 1. rade dňa 18.6.2015 prebral obálku, ktorá mala obsahovať zosplatnenie.

17. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"), to neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

19. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

20. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti..

21. Na právny vzťah účastníkov súd aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, pretože zmluva medzi účastníkmi má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca vystupuje ako podnikateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa. Tento nemohol zásadne ovplyvniť obsah zmluvy a už vôbec nie obsah všeobecných podmienok. Právny vzťah medzi stranami založený predmetnou zmluvou o úvere je nevyhnutné posudzovať podľa zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Bolo preto dôvodné naň aplikovať právne normy spotrebiteľského práva a to zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (ďalej len "Zákon o spotrebiteľských úveroch") ako *lex specialis* a všeobecnú úpravu obsiahnutú v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

22. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi žalobcom a žalovanými bola uzatvorená dňa 30.9.2014 zmluva o revolvingovom úvere č. 8500081149, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa všeobecných ustanovení § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, ako aj osobitných ustanovení Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy. Žalobca poskytol žalovaným úver vo výške 1.500 Eur a poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalovaní zaviazali splatiť spolu v 42 mesačných splátkach (vrátane úrokov) vo výške 47,43 Eur. Žalovaní sa dostali do omeškania so splácaním jednotlivých splátok, preto žalobca úver zosplatnil. Podľa prehľadu splátok a úhrad uhradili žalovaní žalobcovi sumu 840,30 Eur. V zmluve sa okrem iného nachádza i iný údaj o výške splátky a to mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb, ktorej výška činí 81,99 Eur.

23. Súd preskúmal predmetnú zmluvu o úvere, či táto vyhovuje náležitostiam v zmysle Zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a to najmä výšku poskytnutého úveru, údaj o RPMN, celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť i ostatné náležitosti požadované zákonom a zistil nasledovné. Z obsahu úverovej zmluvy síce vyplýva, že žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 1.500,- Eur, avšak z ich výpovede i listinných dôkazov - prehľadu poskytnutých platieb (nachádzajúcich sa na čl. 14) je zrejmé, že žalovaným bola reálne vyplatená iba suma 1.350,- Eur a suma 150,- Eur ako rozdiel do plnej sumy poskytnutého úveru mu bola okamžite stiahnutá na úhradu poplatku za uzatvorenie predmetnej zmluvy. Z uvedeného teda vyplýva, že v zmluve je nesprávne uvedený údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. (uvedená je suma 1.500,- Eur), keďže v rozpore s eurokomformným výkladom v sebe zahŕňa aj poplatok za poskytnutie úveru (150,- Eur). Tento fakt je potrebné posúdiť v súlade s ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, uplatňujúc výklad, ktorý je pre žalovaného ako spotrebiteľa priaznivejší, tak akoby tento údaj v zmluve absentoval a preto podľa § 11 ods. 1 písm. b./ uvedeného zákona platí, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov.

24. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora z 21. apríla 2016 vo veci C - 377/14 - Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti Finway a.s. v ktorom súdny dvor v rozhodol v bode 3 o tom, že "Článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES, ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené." Ako vyplynulo z bodov 83 až 87 uvedeného rozsudku SD EÚ sp.zn. C - 377/14, "...celková výška úveru v zmysle smernice 2008/48 je v jej článku 3 písm. l) vymedzená ako maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o úvere. Podľa článku 3 písm. g) tejto smernice celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom sú všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o úvere a ktoré sú veriteľovi známe. Podľa článku 3 písm. i) uvedenej smernice RPMN sú celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky úveru, prípadne vrátane nákladov v súlade s článkom 19 ods. 2 tejto smernice. Keďže je pojem "celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť" vymedzený v článku 3 písm. h) smernice 2008/48 ako "súčet celkovej výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom", vyplýva z toho, že pojmy "celková výška úveru" a "celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom" sa vzájomne vylučujú a celková výška úveru preto nemôže zahŕňovať sumy, ktoré vstupujú do celkových nákladov na úver pre spotrebiteľa. Do celkovej výšky úveru v zmysle článku 3 písm. l) a článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmenu za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. Treba zdôrazniť, že neoprávnené zahrnutie súm tvoriacich celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom do celkovej výšky úveru bude nutne viesť k podhodnoteniu RPMN, ktorého výpočet závisí od celkovej výšky úveru."

25. Napriek tomu, že už pre nesprávnosť (absenciu) údajov v zmysle § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov súd preskúmal i ďalšie náležitosti požadované § 9 ods. 2 uvedeného zákona, a to údaj o RPMN a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca síce v úverovej zmluve uvádza že úver (istina) činí 1.500,- Eur, avšak pri výpočte RPMN už pracuje iba s nižšou istinou v sume 1.350,- Eur, čoho výsledkom je zavádzajúca výška RPMN. Okrem uvedeného súd poukazuje na fakt, že v zmluve sa nachádza i iný údaj o výške splátky a to mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb, ktorej výška činí 81,99 Eur. Z úverovej zmluvy je zrejmé, že žalobca a žalovaní uzavreli aj Dohodu o poskytnutí služby a je evidentné, že ide o samostatnú zmluvu, ktorej vznik je však podmienený vznikom úverovej zmluvy. Dohodu o poskytnutí služby súd tak považuje za doplnkovú službu súvisiacu s poskytnutím spotrebiteľského úveru žalovaným. Uvedené vyplýva aj z toho, že odplata za službu, ktorá bola predmetom Dohody o poskytnutí služby, mala byť podľa zmluvy splácaná spolu so splátkami úveru podľa úverovej zmluvy. Splátky za uvedenú službu sú tak poplatkami spojenými s úverom. Poplatky spojené s úverom môžu byť jednorazové, ktoré sa zvyčajne platia na začiatku zmluvného vzťahu t.j. poplatok za poskytnutie úveru, administratívny poplatok a pod. a pravidelné, ktoré sa platia spolu so splátkou úveru napr. poplatok za poistenie, ak je poistenie nevyhnutnou súčasťou úveru. Pokiaľ v danom prípade bolo poskytnutie úveru podmienené aj platením poplatkov za služby týkajúce sa napr.

výberu splátok úveru, tieto poplatky musia byť zahrnuté v celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a tiež do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov.

26. Súd z výpovede žalovaných, z prehľadu nimi realizovaných splátok i zo svojej praxe získal vedomosť, že žalovaní na predmetný úverový vzťah mali v skutočnosti uhrádzať mesačné splátky v tejto výške 81,99 Eur, a nie v sume 47,43 Eur a teda žalobcom realizovaný výpočet RPMN v úverovej zmluve (26,09 %) nezodpovedá skutočnému stavu a je pre spotrebiteľa zavádzajúci. Rovnako aj výpočet celkovej čiastky nákladov, ktoré má spotrebiteľ za úver v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30.9.2014 zaplatiť je pre spotrebiteľa údajom klamlivým, pretože výška celkových nákladov v sume 2.142,06 Eur nekorešponduje s ich skutočnou výškou, ktorá tvorí súčin počtu splátok 42 x výška splátky 81,99 Eur a teda spolu činí 3443,58 Eur, ale ani so súčinom počtu splátok 42 x výška splátky 47,43 Eur, čo činí 1.992,06 Eur.

27. Vzhľadom na uvedené je súd toho názoru, že nezohľadnením splátky úveru vyplývajúcej z Dohody o poskytovaní služieb došlo k nesprávnemu určeniu výšky RPMN, ktorá je v úverovej zmluve uvádzaná v nižšej hodnote, teda je uvádzaná v neprospech spotrebiteľa, teda úver je i z tohto dôvodu v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Rovnako je klamlivým i údaj o celkovej výške nákladov za úvere, takže i tento fakt spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

28. Na základe vyššie uvedených skutočností teda súd konštatuje, že žalobca poskytol žalovaným úver vo výške 1.350,- Eur, pričom žalovaní uhradili na splatenie tohto úveru žalobcovi sumu 840,30 Eur. Keďže súd konštatuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov žalobe vyhovel v časti zaplatenia skutočne poskytnutej istiny 1.350,- Eur po odpočítaní uhradenej sumy 840,30 Eur, teda do výšky 509,70 Eur a v prevyšujúcej časti požadovanej istiny i uplatnenej zmluvnej pokuty žalobu zamietol.

29. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

31. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, platného a účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

33. Uvedené ustanovenie dopĺňa ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, takže otázku zosplatenia úveru je potrebné vykladať cez znenie oboch uvedených ustanovení súčasne.

34. Z obsahu uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka je možné teda vyvodiť, že povinnosťou veriteľa je upozorniť dlžníka na možnosť zosplatenia záväzku pred tým, ako k zosplateniu dôjde. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi resp. v tomto prípade i spludžníkovi. Doručenie žiadosti o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky dlžníkovi až po dni splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky nemá za následok stratu výhody splátok pre dlžníka, pretože splatnosťou ďalšej nasledujúcej splátky toto právo veriteľa zaniklo.

35. Samotné ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka umožňuje, aby v prípade ak ide o plnenie v splátkach, veriteľ požiadal dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní pred uplatnením práva na zosplatenie, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Lehota 15 dní začína plynúť nasledujúci deň potom, čo dodávateľovi vzniklo právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (§ 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že dodávateľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie práva na zosplatenie neúčinné.

36. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ sa spotrebiteľ dostal do omeškania so zaplatením splátky, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, teda predčasne zosplatiť úver, najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (to znamená, že nie skôr), pričom zároveň súčasne musí upozorniť spotrebiteľa ("súčasne" znamená, vtedy keď veriteľ uplatňuje právo podľa § 565 po uplynutí najmenej 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky).

37. Žalobca síce v žalobe demonštruje, že úver zosplatiť, avšak vzhľadom k tomu, že o splnení zákonných podmienok predchádzajúcich zosplateniu a ani o samotnom zosplatení súdu nepredložil žiadny listinný dôkaz, (s výnimkou poštovej doručky od žalovaného v 1. rade, ktorá obsahuje údaj, že doručované mu bolo práve zosplatenie, čl. 12) nebolo možné zo strany súdu toto skutkové tvrdenie žalobcu overiť.

38. Podľa názoru súdu teda nebolo zo strany žalobcu preukázané, že došlo k naplneniu všetkých predpokladov pre to, aby mohol pristúpiť k zosplateniu úveru a rovnako tento neunesol dôkazné bremeno ani vo vzťahu k samotnému aktu zosplatenia.

39. V danom spore nebolo nespochybniteľne preukázané, že žalobca si nárok na zaplatenie ním poskytnutej sumy peňažných prostriedkov voči žalovaným uplatnil riadne už pred podaním žaloby. Tak, ako už bolo vyššie uvedené, nárok veriteľa je splatný, keď dlžník plnenie, na ktoré je povinný, musí splniť. Ak deň splatnosti dlhu nie je dohovorovaný alebo inak určený, môže splatnosť dlhu privodiť veriteľ sám tým, že požiada dlžníka, aby dlh splnil. (§ 563 Občianskeho zákonníka). Z hľadiska nároku žalobcu na vrátenie peňažných prostriedkov poskytnutých na úver žalovanému to teda môže byť jedine deň, kedy si tento nárok uplatnil u žalovaného. V danom prípade požiadavka na plnenie zo strany žalobcu bola splnená voči žalovaným až momentom doručenia žaloby v tomto spore, z ktorej bolo zrejmé, akých finančných plnení sa žalobca od žalovaných domáha.

40. Žalovaný - dlžník sa tak dostal do omeškania s uvedeným peňažným plnením dňom 21.8.2018, t.j. dňom nasledujúcim po dni doručenia žaloby žalovanému v 1. rade, ktorá mu bola doručená dňa 20.8.2018 a teda priznal mu úrok z omeškania z istiny bezúročného a bezpoplatkového úveru vo výške 509,70 Eur za obdobie od 21.8.2018 do zaplatenia dlhu a v prevyšujúcej časti uplatneného úroku žalobu zamietol.

41. Zároveň, keďže žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a., čo je vyššie percento než na aké by mal nárok, súd vzhľadom na uvedené žalobcovi priznal úrok z omeškania len vo výške 5 % p.a. a v prevyšujúcej časti uvedený úrok z omeškania zamietol. V čase omeškania žalovaného s plnením jeho platobných povinností t.j. k 21.8.2018 bola totiž základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, ktorú predstavuje sadzba hlavných refinančných operácií, za obdobie od 16.3.2016 doteraz vo výške 0 % p.a..

42. Podľa § 217 ods. 2 C. s.p., ak ide o opakujúce sa dávky alebo splátky, možno uložiť povinnosť i na plnenie dávok alebo splátok, ktoré sa stanú splatnými až v budúcnosti

43. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

44. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

45. Žalovaní 1, 2 požiadali o možnosť dlh splácať v mesačných splátkach po 25,- Eur. Žalovaní v 1. rade uviedol, že momentálne je bez príjmu, žije v spoločnej domácnosti s družkou a jedným dieťaťom. Jediným príjmom rodiny je rodičovský príspevok a rodinné prídavky, ktoré poberá družka. Žalovaný v 2. rade uviedlo, že síce momentálne pracuje na dohodu a podľa toho koľko odrobí jeho mesačný príjem je od 60 až 80,- Eur. Žije s družkou s ktorou má 4 deti. Rovnako žijú okrem jeho príjmu z príjmu družky, ktorým je rodičovský príspevok a rodinné prídavky na 4 deti.

46. Súd vzhľadom na vyššie uvedené a na súčasné osobné a majetkové pomery žalovaných týmto umožnil súdom priznanú istinu a jej príslušenstvo splácať v mesačných splátkach, tak ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia pod následkom straty výhody splátok v prípade neuhradenia čo i len jednej z nich.

47. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo sporových strán nemá na náhradu trov konania právo.

49. Podľa § 262 ods. 1,2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

50. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

51. Žalobca sa návrhom domáhal zaplatenia istiny vo výške 1.151,76 Eur. Súd jeho návrhu vyhovel čo do sumy 509,70 Eur, teda v konaní boli úspešnejší žalovaní. Keďže títo náhradu trov konania nežiadali, súd žiadnej zo sporových strán právo na ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v štyroch vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 Civilný sporový poriadok)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 Civilný sporový poriadok)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 Civilný sporový poriadok)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.